

at være tilstede overfor en enkelt af Universitetslærerne, Professor Jansbøll, fordi han først i en ualmindelig fremrykket Alder naaede at komme til Universitetet, og det Samme gjælder den her omtalte første Inspektør ved det naturhistoriske Museum, der allerede er en ældre Mand og først meget sent er naaet ind i denne Stilling, medens han i en Række af Aar har været knyttet til Museet og arbeidet i dets Tjeneste. Der kunde derfor være nogen Grund til at vise nogen Paa- skjønnelse af hans tidligere Virksomhed og nogen Hensyntagen til de personlige Forhold, jeg har nævnt, og jeg haaber, at Udvalgets Flertal, naar Spørgsmaalet kommer til at ligge for igjen, vil tage det under fornøjet velvillig Overveielse. — Naar Mindretallet har tiltraadt det af Ministeren under Nr. 100 stillede Vædringsforslag om Lønningsforhøielse til Læreren i Tegning ved polyteknisk Lærestiftelse, er Grunden naturligvis den, at det efter vor Mening vil være vanskeligt at skaffe en tilstrækkelig dygtig Lærer for den normerede Lønning, som jo ikke er blevet betalt, idet den hidtilværende Lærer havde samme Lønning, som er foreslaaet for den nu ansatte Lærer. Jeg tror, det derfor vil være gavnligt at gaa ind paa Ministerens Forslag. — Naar Udvalgets Flertal har modsat sig de begjærede Bevillinger til nogle Universitetsfester og begrundet det paa de Hensyn, som den ærede Ordfører fremhævede, skal jeg gjøre den Bemærkning, at der til Grund for Flertallets Opfattelse vist ligger nogen Misforstaaelse af Forholdet, en Misforstaaelse, som Anmærkningerne til Finantsloven kunne have nogen Skyld i. Meningen er ikke den, at Universitetet agter at afholde ekstraordinære Fester i dette Aar. I saa Tilfælde kunde Ordføreren Bemærkning være mere passende, naar der var Spørgsmaal om at hengive sig til slige Fester, men der er kun Tale om at afholde een ekstraordinær Fest, nemlig Festen i Anledning af Stavnbaandets Løsning for 100 Aar siden, og det forekommer mig, at de forhaandenværende politiske Forhold i Virkeligheden ikke tale imod, at man skulde mindes denne for hele Landet og for hele Samfundet saa overordentlig vigtige Begivenhed ved en Mindefest. De andre to Fester, der er Tale om, ere Universitetets to aarlige Fester, som det er dets Pligt at afholde, og hvad der er Tale om her, er kun i Anledning af de særlige Forhold, der ere tilstede i Aar, at foretage nogle Forandringer med Hensyn til Afholdelsen, idet man navnlig har ment, at Tidspunktet var passende til at tilveiebringe et Par nye Kan- sater i Stedet for de hidtil benyttede, af

hvilke navnlig den ene maa siges at være temmelig foreldet. Det er væsentlig i disse Diemed, at man har forlangt denne Sum af 5,000 Kr. til ekstraordinære Festligheder, og jeg tror saaledes, at Forholdet er noget andet end det, man maatte faae Indtryk af efter den ærede Ordførers Udtalelser. — De andre Vædringsforslag, der ere stillede til dette Afsnit, give mig ikke Anledning til nogen særlig Omtale.

Berg: Jeg har stillet et lille Vædringsforslag til det Afsnit, der er under Omtale. Det er Vædringsforslaget under Nr. 108, der gaar ud paa at udstemme den Lønningsordning for de lærde Skolers Lærere, som findes paa Finantslovsforslaget. Dette Forslag tilligemed Forslaget til § 22 er af samme Karakter som det, jeg omtalte i forrige Møde, Regtelser af de 150,000 Kr. som 2det Bidrag til Fuldsførelsen af den polytekniske Lærestiftelse. Det er tre Forslag, jeg kunde have taget tre Sæne, men jeg tager kun tre Forslag for at pege paa den Stilling, hvort Folkethinget staar. Det voterede i Fjor ei blot de almindelige ordinære Udgifter men paa mange Punkter store Bevillinger efter sidste Valgdaag, og der var vel Sagen af os, der mente, at disse Bevillinger skulde gives til særlig Bedrøvelse for det provisoriske Ministerium den Gang, men man mente, at man ved at sende Finantsloven til Landstthinget med 4—5 Millioner mere, end den Finantslov indeholdt, der sidst blev vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen, og ogsaa mere, end man voterede i Marts 1885, vilde gjøre det særlig tilløkkende for Landstthinget at vedtage et saadant Forslag og derved komme ind paa lovlig Grund selv med Opoffrelse af dets hære Ministerium. Det maatte aabenbart være Tanken, hvis man ikke allerede den Gang havde forberedt sig paa at forgiwe Ministeriet Estrup med Bevillinger, ogsaa provisoriske. Den Gang holdt man Klogelig ude af den Finantslov, som sendtes til Landstthinget, Alt, hvad dette Ministerium satte særlig Pris paa, fordi det var bundet dertil ved sine ekstraordinære provisoriske Foranstaltninger og særlige Love. Den Gang, det kom over i Landstthinget, veed jeg nok, hvilken Behandling det fik. Jeg veed ikke, om det søltes som et Slag tilbage i Ansigtet — nei det er sandt, saaledes søltes det rimeligvis ikke — Behandlingen var imidlertid saaledes. Der kom ingen Finantslov ud af Folkethingets Votering, men et Provisorium med 8 à 9 Millioner mere, end man her havde voteret. 12 Millioner indeholdt det nuværende Provisorium, det nuværende Grundlovsbrud — Finantsprovisorium — som Skemaet ligger